

Røde Garde

Nr.4/74

2kr

AVISA TIL

RØD UNGDOM

men mccarthy

stopp hetsen

Det foregår øyensynlig noe ytterst på høyresida i norsk politikk. Små brunstripete tasser yrer fram som om det skulle være lemenår, og de er besatt av en eneste tanke: Å knuse venstresida. Alle som en går disse lydige tjenere for borgerskapet inn for dette »edle» formålet, og de rykker fram i samla tropp. Der har vi jo Øyvind Foss, nylig opptatt i flokken, og bak ham kan vi se mange gamle kjenninger. VG, NÅ, Libertas, Morgenbladet, Bergens Tidende, offiserene og Anders Lange er stormtroppen i denne »hetsbrigaden». Og bakerst skimter vi den eldste og slueste av dem alle, nemlig Håkon Lie. Han gnir seg i henda og tenker tilbake på sine glansdager i 50-åra.

● Men hetskampanjer er ikke noe som er nytt av året. Det er sikkert en del som husker VGs nådeløse »avsløring» av SUFs »geriljatrening i Nordmarka» for noen år tilbake. Michael Grundt Spangs offentliggjøring av »SUFs hemmelige statutter» var også litt av en godbit som vi ikke glemmer så lett. Nå har altså klassefienden slått til med en ny hetskampanje, og vi skal se litt på hva de har å fare med i noen av de grelleste eksemplene

● I et intervju med NÅ, hevdet pastor Øyvind Foss at marxist-leninistene har sitt eget etterretningspoliti, og at

vi infiltrerer på en masse forskjellige steder. I televerket skal vi ha våre agenter som lytter av telefoner osv., og Dagbladets redaksjon er et godt hjelpemiddel som vi bruker til å spre kommunistisk propaganda, i følge Foss. Ja, til og med kirken blir vi beskyldt for å ha »overtatt».

● Men, stemmer disse påstandene? Nei, det gjør de overhodet ikke. Vi MLere har ikke noe hemmelig etterretningsvesen. Det er sikkert folk som sympatiserer med vår politikk som er ansatt i televerket, men disse bruker ikke stillingene sine til å avlytte

telefoner. Nei, man må nok lete helt andre steder etter folk som bruker slike metoder, for eksempel hos SIPO.

Den gode pastoren farer nok med løgn. Og etter mye motbør har han også etterhvert blitt nødt til å innrømme at mye av det han har sagt har vært oppspinn og tåkeprat.

● La oss så ta en titt på Libertas. De slenger ut påstander i øst og vest om venstre-indoktrineringen i skolen. For å »bevise» påstandene sine utgir de en rapport med »eksemplene» fra skolen. Disse »eksemplene» er en rar samling. Få av dem er fra skolesituasjoner, og det er umulig for vanlige folk å kontrollere om de er sanne, fordi de verken er sted eller tidfestet. De fleste av dem er retta mot fagkorrektiv til lærebøkene, og mot elevenes politisk interessekamp. Det Libertas egentlig vil er derfor å hindre at man skal kunne drive politisk virksomhet. Vi indoktrinerer nemlig ikke i skolen.

● NEI, er det ikke nettopp borgerlig indoktrinering som foregår i skolen i dag. Nettopp denne mørkeblå forvrenginga er det noen som vil til livs i skolen, og det er disse Libertas går til angrep på. Libertas vil fortsatt ha en skole med monopol for borgerlige ideer og tenkning.

● Det mest groteske eksemplet på løgn og hets er imidlertid Sogndalsaka. I et referat i en lokalavis dukker plutselig opp påstander om at marxist-leninister legger planer for å opprette konsentrasjonsleirer på Jostedals-

«PRESTEN SOM AVSLØRTE SUF» (NÅ)

breen og psykiatriske klinikker til hjernevasking av »reaksjonære elementer». De finner imidlertid sjøl ut at dette er en for drøy påstand, og de dementerer hele greia som »spøk» noen dager seinere. Men VG og NÅ har i mellomtida spunnet videre på saka, og NÅ intervjuer »de som står på rødehirdens likvideringsliste». Det hele har kommet så langt at en Anders Lange-fyr har tatt saka opp i Stortingets spørretime.

● Men alle påstandene er løgn. Vi har ikke tenkt å lage verken konsentrasjonsleirer eller psykiatriske klinikker, og vi har ikke laget noen likvideringsliste. NÅ har ikke engang forsøkt å dokumentere påstandene sine.

● Vi kan her se vilke metoder de mest avstumpede talerøra til borgerskapet bruker. Løgnaktige påstander produseres på løpende bånd uten fnugg av bevis. Ofte lages også falske dokumenter for å underbygge påstandene.

● Men de ville angrepene har alltid den samme hensikten:

var ikke død...

fra de reaksjonære!

Å befeste borgerskapets diktatur, og å angripe all opposisjon. Politisk virksomhet interessekamp, kritisk tenkning osv. blir gått løs på. Det er konkret angrep på ytringsfriheten og de demokratiske rettighetene høyrekreftene her kommer med. Det er derfor ikke bare en oppgave for venstresida å forsvare seg mot dette, men alle demokra-

tisk innstilte bør reagere mot borgerskapets overgrep.

● Monopolborgerskapet er redd for folket, de er redde for at folket skal ta makta i egne hender og fjerne privilegiene til borgerskapet. Og aller mest frykter de kommunistene, fordi vi er den krafta som konsekvent viser folket vei i kampen mot klassefienden. Derfor bruker mono-

polkapitalistene løgn og hets og alle andre tenkelige midler for å splitte folket og deres ledere.

● Men dette skal ikke lykkes dem!

Vi skal avsløre den råtne taktikken deres!
STÅ VAKT OM DE DEMOKRATISKE RETTIGHETENE.

Den er det
debatt om.

**SLIK ARBEIDER
MARXIST-
LENINISTENE**

166 s. Kr. 10,-

ELINGAARD
Boks 7058-H
Oslo 3

NÅ

Politisk
misbruk av skolen?

Ja, les:

SKOLERAPPORTEN

Libertas (kr. 10,-)

**LIKVIDERINGSLISTA
på Sogndal Gymnas
RAMME ÄLVOR!!!**

Påstand om likvidasjonslister i Sogndal:

Bygdefolk

OSLO, 21. BTO. Billedbladet «NÅ»
der i en tresiders reportasje at marxist-leninistene i Sogndal har utarbeidet likvidasjonslister.

Møte i Marxist-Leninistene

Den Marxist-Leninistiske undergravings-sentral i Oslo er som kjent sterkt oppteken av å betra tilhova for oss som bur ute i distriktet (distrikts-politikk). Sentralen opnar av den grunn stadig nye distriktskontor. Distriktskontora opptrer vanlegvis under namnet «basisgrupper». I Sogndal har ei basisgruppe vore i drift i fleire år. Sentralen sine representantar i Sogndal er i hovudsaka elevar ved Sogndal Gymnas.

**Destår på røde hirdens
Likvideringsliste**

»Jeg mener at når det gjelder oss, er det ikke bra hvis en person, et politisk parti, en arme eller en skole ikke blir angrepet av fienden, for i det tilfelle ville det avgjort bety at vi har sunket ned til fiendens nivå. Det er bra hvis vi blir angrepet av fienden, for det beviser at vi har trukket ei klar skillelinje mellom fienden og oss. Det er enda bedre hvis fienden angriper oss vilt og svartmaler oss fullstendig uten et eneste forsonlig trekk. Det viser at vi ikke bare har trukket ei klar skillelinje mellom fienden og oss, men at vi har oppnådd en god del i vårt arbeid.»

Mao Tsetung i »Ä bli angrepet av fienden er ikke en dårlig ting, men en god ting» 1939.

Klassehatet i skolene en tragedie

VENSTREVRI I NRK

JA — LES:

NRK-RAPPORT
LIBERTAS

sume
avleg at
juridisk tenestemann ved
ein av dei offentlege etatane i
fylket har skrivt til Riksadvokaten, Stortingetspresidenten, Justisministeren og Statsadvokaten i Sogn og Fjordane.

Som omskrive i S/SA sist laurdag, tok vi og andre siste delen av referat frå møte i «Basisgruppa til Marxist-Leninistane ved Sogndal Gymnas og Lærarskolen» for spøk. Det galdt skiping av tvangsarbeidsleir på Jostedalsbreen, psykiatrisk assistanse i kampen mot «reaksjonære element» m.v.

Ein som ikkje tok saka for spøk, men gjorde sine eigne undersøkingar og deretter skreiv til Riksadvokaten m. fl. om saka, var ein juridisk tenestemann på Tinghuset. Han kunne og opplysa at det eksisterte ei likvideringsliste på Sogndal Gymnas.

har aldri
jeg har heller se
være en slags
stor elevflokk
forskjellige
ger, selv c
det i det
polaris
Ref
inge
Ha
h

en for Narve
ert på disse
gymnas bruk
sto på trykk
stor rykke
dager se

eri
for eiga rekning
basisgruppa også ber
midlar til framtidig
fly. Gruppa sine
istiske kameratar
om kjent flyne
somme indivi
betydeleg nann
ske del av ver
kan plasseres
klinikk/Sibin
nast nytta pa

al Spang
ikke
hadde
rtid. Vi
foreldre
nen vi nå
nok.
ande legg
ag ti
elde
3

RØDE GARDE

Avisa til RØD UNGDOM
Boks 2046
Grunerløkka, Oslo 5.

Postgiro 20 60 68.
Abonnementspris kr. 20,- pr. år.
RØDE GARDE kommer ut
med 9-10 nr. pr. år.
Redaktør og ansvarlig utgiver:
Erling Maartmann-Moe.

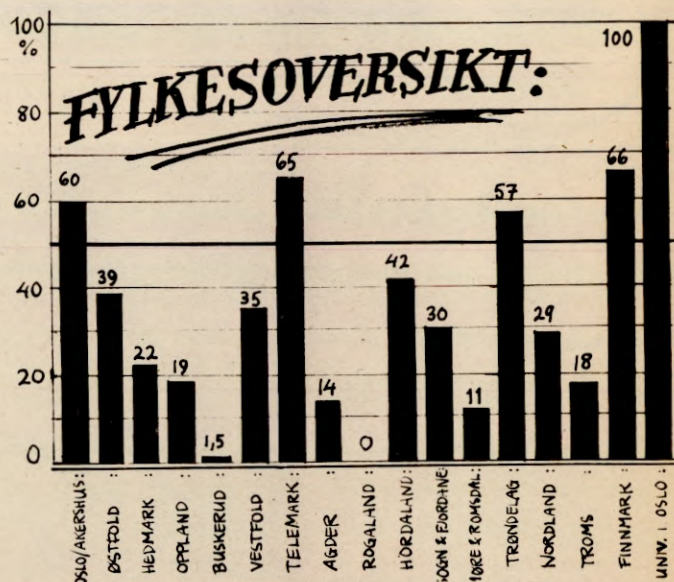
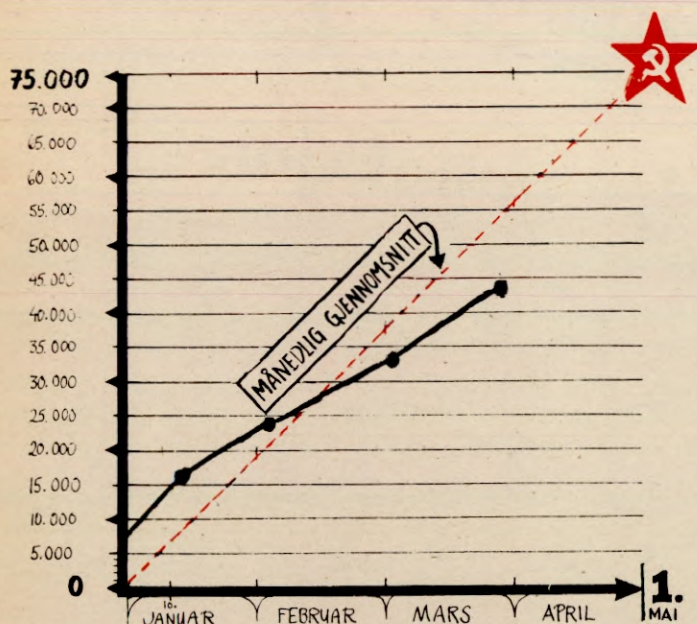
ØKONOMI KAMPANJEN: Total 1/4 43 200,— dvs. 57,6 %

SISTE INNSPURT I ØKONOMIKAMPANJEN: 32 000 inn før første. mai!

Det er framgang fra siste måned, det har kommet inn ca. 12 000 mot ca. 8 000 måneden før. En god del lag har bidratt bra til økonomikampanjen, men fortsatt ligger den røde streken under gjennomsnitt. Vi gratulerer Universitetet i Oslo som kom i mål før de gikk over i NKS. De har gjort en utmerka innsats i kampanjen.

Trondheim gikk også i mål i denne måneden som den første av de større byene. Av andre store byer har både Oslo og Bergen vist fin framgang. Kirkenes og Bø er også fine eksempler å trekke fram. Om vi skal klare målet innen 1. mai avhenger nå om de som ligger etter i innsamlinga klarer å følge opp den gode innsatsen som ble gjort siste måned. Fylkesoversikten viser hvilket fylker som må gjøre en kjempeinnsats for å nå målsettinga i løpet av april måned.

Kom igjen! Vi har vist til nå at det er mulig å klare målet!

KAMPFONDET pg 221 80 30

sommerleir: BLI MED Å LAGE

ET PROGRAM FOR UNGDOMMENS KAMP

Mange revolusjonære og progressive ungdommer samla i ei uke. Diskusjoner om den kampen vi står oppe i på skoler og arbeidsplasser, og mange andre interessante saker. Idrett der alle deltar. Laging og framføring av kultur med et politisk innhold. Et kollektivt liv og revolusjonært fellesskap.

KORT SAKT: RØD UNGDOMS SOMMERLEIRER.

De viktigste diskusjonene kommer til å være om den aktuelle kampen for ungdommen i dag. Det blir lagt mest vekt på det som er viktigst for de fleste slik som kampen på skolene, på arbeidsplassene og kampen mot jenteundertrykking. Men mange andre saker skal også tas opp som f.eks. stoff/alkohol, kulturspørsmål, soldatkampen, natur og miljøvern, idrettspolitikk, og kampen mot imperialismen. Vi skal finne ut hvilke krav det er viktigst å kjempe for, og hvilke paroler vi skal stille i denne kampen. La oss ta et eksempel. Er det riktig at det er den materielle undertrykkinga av unge jenter det er viktigst å slåss mot? Mange mener sikkert det er den ideologiske undertrykkinga vi skal legge mest vekt på. Hvilke kampsaker er de viktigste for jenter på arbeidsplasser? Hvilke er viktigst på skolene? Er det kampen for lik rett og mulighet til utdanning for begge kjønn eller kampen for

skikkelig prevensjonsveiledning og seksualopplysning?

Vi er sikre på at det er usikkerhet og uenigheter på disse sakene. Det må avklares, og vi må komme fram til klare oppgaver i jentekampen. Men vi skal ikke stoppe diskusjonene her. Der er viktig å se på hvilke linjer andre på venstresida har i denne kampen. En del i SVU mener bl.a. at Kvinnefronten skal være sosialistisk. Vi er for sosialismen, men mot at Kvinnefronten skal ha sosialistiske paroler i dag. Slike ting må diskuteres for å ruste oss for kampen vi skal føre. Vi kunne gå gjennom felt for felt, og på alle områder kunne vi se at det er nødvendig å utvikle den politikken vi har. Det er også nødvendig å sette det vi mener er riktig opp mot alle andre retninger. Det gjelder ikke bare de enkelte kampfeltene, men hele synet på interessekampen og hvordan den skal føres. Trotskister mener dagskampen er uve-

sentlig og småborgerlig. SVU står for en vinglete kurs som svinger fra nedlegging av kampen og forhandlinger i departementene til skikkelig klassekamp. Vi kommunister har en del viktige prinsipper for kampen. Vi ser staten som en fiende det ikke nytter å overtale, men som må kjempes konsekvent mot, vi er sikre på at det bare er gjennom å mobilisere det store flertallet at vi kan oppnå noe. Noen få supermenn hjelper ikke, Vi mener det er de revolusjonæres oppgaver å kjempe for de dagsaktuelle sakene og at det bare er på denne måten at en kan vinne folket for revolusjonen. Skal vi gjøre en skikkelig innsats for folket må vi ikke bare ha riktige krav, men også et riktig syn på hvordan kampen skal føres.

Diskusjonene vil foregå i grupper der alle i leiren deltar, i grupper for de som er spesielt interesserte i de enkelte sakene, på veggaviser og uformelt folk i mellom. På denne måten skal leirene bli et kraftig våpen for ungdommens kamp.

Vi kommer tilbakr med mer

stoff om leirene i neste nummer, så vi skal bare kort nevne noen av de andre sakene det vil bli muligheter til å høre om og diskutere. Utviklinga av Rød Ungdom – hva som har vært bra og hva som har vært dårlig, og hvordan vi nå skal utvikle en kommunistisk masseorganisasjon. Stalin – en stor revolusjonær. Sovjet og sosialimperialismen. Kina – sosialisme i praksis.

DU MÅ DRA!

Du synes sikkert at leirene høres fine og viktige ut, men har likevel ikke planer om å dra. Du har tenkt å dra på annen ferie da eller planer om å jobbe på den tida. Dersom du hadde hatt mye penger og 3 ukers ferie til, kunne du tenke deg å dra ei uke på sommerleir. Det er ikke sånn du må tenke. Først må du avsette tid og penger til å dra på leir for det er det viktigste som skjer om sommeren. Deretter kan du planlegge annen ferie og jobb. Det er å planlegge ferien revolusjonært. Vi er sikre på at du ikke vil angre!

O Jeg ønsker mer informasjon om Rød Ungdoms sommerleire

O Jeg melder meg på følgende leir:

O Håøya ved Oslo	14 – 21 juli
O Håøya ved Oslo	11 – 18 august
O Tromøya ved Arendal	11 – 18 august
O Herdla ved Bergen	4 – 11 august
O Møre	4 – 11 august
O Trøndelag	11 – 18 august
O Nordland	11 – 18 august
O Troms/Finnmark	4 – 11 august

Navn.....

Adresse.....

Leiravgift kr. 200. Av dette sendes kr.40,- sammen med påmeldinga til: Rød Ungdoms sommerleire, boks 610, semtrum Oslo.

Postgiro 2 23 11 57

RØDE GARDE har den siste tida hatt en rekke artikler som har stilt spørsmålet om væpna revolusjon skarpt. Gjennom artikler om f.eks. Chile, militærspørsmålet, revolusjonen i Finland 1918 har vi prøvd å vise at det er nødvendig nå å forberede seg på at revolusjonen også i Norge må gjennomføres med vold. Vi har også en rekke ganger stilt spørsmål til SFU for å få de til å klargjøre sitt syn på dette.

Hvorfor synes vi dette er så viktig? SVU og Rød Ungdom er enige om at vi ønsker et sosialistisk Norge. Men dette er ikke nok, vi må også vite hvordan vi skal føre denne kampen fram til seier. I Ungsosialisten 2/74 har SFU prøvd å svare på en del problemer vi har stilt i Røde Garde. Vi mener at dette oppslaget ikke inneholder noe nytt, ja det kan knapt regnes som noe svar i det hele tatt.

væpna revolusjon

La oss begynne med et sitat fra denne artikkelen: »Det er ikke vår oppgave å vere spåkvinner for revolusjonen i Noreg.»

● SFU avviser at det er mulig å si noe særlig om hvordan vi må forberede oss på å lage revolusjon i Norge. De vrir seg unna spørsmålet, delvis ved å si at »vi kan ikke spå» og

delvis ved å si at det ikke er viktig å si noe om det nå. For å prøve å rettferdiggjøre dette synet, viser SFU til at heller ikke Marx mente at revolusjonen måtte foregå med vold, og at Lenin mente det var viktig å sørge for at revolusjonen ble fredelig.

● I beste fall roper dette et fullstendig manglende kjenn-

skap til Marx' og Lenin sitt syn på disse sakene. I verste fall er det bevisst forfalskning.

MARX

● Når det gjelder Marx, så sa han at revolusjonen kunne gjennomføres med fredelig midler i USA og i England. Men dette representerte et absolutt unntak fra hovedregelen, se f.eks. Marx oppsummering av Pariskommunen, den levner ingen tvil om hans syn på dette. Hvorfor kunne han si at det kunne være mulig med fredelig overgang i USA og England?

1870 OG NÅ

● Lenin sier om dette i en polemikk mot Kautsky: »Var det i syttiårene noe som satte England og Amerika i en særstilling med hensyn til det vi nå diskuterer? Det er innlysende for enhver som har noe som helst kjennskap til vitenskapens krav når det gjelder historiske problemer, at dette spørsmålet må stilles. Å unnlate å stille det betyr å forfalske vitenskapen, å innlate seg på sofisteri. Og når dette spørsmålet er stilt, kan det ikke være noen tvil om svaret: proletariats revolusjonære diktatur er vold mot borgerskapet, og nødvendigheten av denne vold skyldes i særdeleshet, som Marx og Engels gang på gang har forklart på den mest inngående måte (særsilt i »Borgerkrigene i Frankrike» og i forordet til den) den ting at det eksisterer en militærklykk og

et byråkrati. Men det er nettopp disse institusjonene som ikke eksisterte nettopp i England og Amerika og nettopp i syttiårene, da Marx gjorde sin bemerkning! (Men nå eksisterer de både i England og Amerika)» (Lenin i 1918).

● Det går ikke an å påberope seg Marx for det »vente-og-se»-synet dere presenterer. SFU må, i likhet med Marx analysere Norge og finne ut om det i Norge i dag finnes et slikt voldsapparat som mangla i USA og England. En slik analyse ville ikke levne noen tvil, men denne analysen er SFU ikke villig til å foreta.

LENIN

● Så til Lenin. Det er grov forvrengning, for la oss se hva Lenin skrev om dette allerede i 1889 i en artikkel som heter »En bakstreversk strømning i det russiske sosialdemokrati». »Arbeiderklassen skulle naturligvis foretrekke å ta makten på fredelig vis. (Vi har allerede påpekt at maktovertakelsen bare kan gjennomføres av den organiserte arbeiderklassen som har gått gjennom klassekampens skole), men det ville være *galskap* av proletariatet å avvise en revolusjonær maktovertakelse både fra et teoretisk og et praktisk-politisk synspunkt, det skulle

Det albanske folket frigjorde seg i væpna kamp.

Det franske opprørspolitiet, CRS

innebære intet mindre enn en skammelig retrett for borgerskapet og alle andre besittende klasser. Det er meget trolig – til og med ytterst trolig – at borgerskapet ikke vil gi noen konsesjoner til proletariatet og at det i det avgjørende øyeblikket kommer til å gripe til vold for å forsvare sine privilegier.»

IMPERIALISMEN

● Lenins syn er helt i tråd med Marx. Og i boka til Lenin om imperialismen analyserer jo Lenin de kapitalistiske landa til å ha utvikla et slikt stats- og voldsapparat som ikke fantes i USA og England på Marx' tid, perioden da fredelig overgang var mulig er forlengst forbi.

Nei, prøv i alle fall ikke å begrunne deres syn teoretisk med Marx og Lenin, det er nok helt andre folk dere må lete hos da. F.eks. Kautsky og Bernstein passer nok langt bedre.

● Vi kan altså slå fast at deres syn ingen støtte får hos Marx

og Lenin. Det var teorien, så til praksis.

● Det synet dere forfekter kan i korthet oppsummeres slik: «Vi tar sjansen på at det går som vi håper». Bak påstanden om at «vi kan ikke spå» skjuler det seg minst fire syn på denne saka i SVU. Først det klassisk sosialdemokratiske, «Vi ønsker ingen revolusjon i det hele tatt, reform er veien å gå». Derneft det synet som søvjetrevisjonistene går i spissen for «Fredelig overgang til sosialismen er mulig. Det vil ikke bli nødvendig å gripe til våpen for å styrte borgerskapet». Så det synet «at vi ikke sikkert kan vite hvordan det vil foregå, derfor gjør vi ikke noe med det nå». Og det finnes en del SVU'ere som er enige i hovedlinjene i marxist-leninistenes analyse av dette spørsmålet.

HVILKET SYN ER RETT ?

● Hvordan skal vi finne ut hvilket syn som er det riktige? Vente og se til massene

gjør opprør, og se om borgerskapet griper til vold? Nei, vi må lære av de historiske erfaringene som er gjort, og analysere det norske klassesamfunnet. Det kan faktisk gi oss et godt grunnlag for å «spå».

● I artikkelen sier Ungsosialisten: «Det er ikkje rett å seie at av di alle revolusjonar har vore gjennomførde med vald til no, så må ein norsk revolusjon verte valdeleg. Like lite som vi kan seie at det ikkje er mogeleg å skape sosialisme i Noreg av di alle freistnader på å gjere revolusjon i industrialiserte land har vore mislukka til no.»

MAO TSETUNG

● Mao Tsetung sier at når kommunister støter på et problem eller et spørsmål, må vi alltid spørre «Hvorfor?»

● «Analysen» ovenfor er jo det reine skjere tull. Et riktig standpunkt kan bare komme fram hvis dere spør hvorfor ingen revolusjon har vært vellykka uten et væpna folk, hvorfor det ikke har vært noen vellykka revolusjon i industrialiserte land.

LÆR AV HISTORIA !

● Og ta historiske eksempler: Var ikke spørsmålet om våpen sentralt i Chile i fjor, i Tyskland 1923, i Frankrike 1968 osv.? Og hvis dere er enige i det, hva er det da som er så spesielt med den norske staten og det norske borgerskapet siden det ikke er nødvendig å væpne folket her? Eller er feilen med disse revolusjonsforsøkene at det

ikke har vært noe parti som likner på SV som har klart å lede revolusjonen uten at borgerskapet har angrepet den?

● Vi tror ikke det, for i alle disse eksemplene har det vært partier med en politikk på dette spørsmålet som likner SVs, og de har slått feil.

● Og en viktig lærdom til av disse eksemplene: Den linja dere står på nå kan bli forræderisk i en skjerpa situasjon. Det er nemlig litt seint å si at folket burde vært væpna når borgerskapet skyter et forsvarsløst folk ned for fote.

● «Dei svara vi har gjeve her er ikkje endelege frå vår side. Vi vil ta opp dette til diskusjon framover og freiste å lære av alle dei kampane som finn stad i heile verda.» sier «Ungsosialisten». Ja, vi håper virkelig det. Spør dere sjøl: HVORFOR har ingen revolusjon vært gjennomført uten vold? HVORFOR har det ikke hittil vært noen revolusjon i industrialiserte land?

● Hva vil «vente-og-se»-linja føre til i praksis i en revolusjonær situasjon?

● Og les gjerne Marx og Lenin, men slutt med forfalskningene og merk dere hva disse klassikernes syn på saka er, og lær av det! ●●●●●

Bergen:

VI KREVER DAGSKOLE

KVELDSKOLE ER DISKRIMINERING AV LÆRLINGER

Lærlingene i Bergen har starta en aksjon for å få dagskole i stedet for kveldskole slik de har nå. Røde Garde har snakka med Jan-Magnor Nyborg, tillitsmann for lærlingene BMV-Viken, for å høre om bakgrunnen for aksjonen.

— Hvordan er skolesituasjonen deres nå?

— Skolen er 3-årig. 2 dager i uka slutter vi jobben klokka ett. Da har vi fri til skolen begynner klokka fem. Klokka ti over åtte er vi ferdige for dagen. Men det blir ikke mye fritid av å slutte så seint. En er jo naturlig nok temmelig trøtt etter å ha vært både på

jobb og skole. Det blir vanskelig å treffe kamerater når en ikke har fri på samme tida. Dessuten er det flere som har vært nødt til å kutte ut hobbyer som idrett o.l. på grunn av skolen om kvelden. Det er ikke så greit å være to steder på samme tida. Det blir å velge, enten idrett eller skole og jobb.

— Hvordan har aksjonen gått?

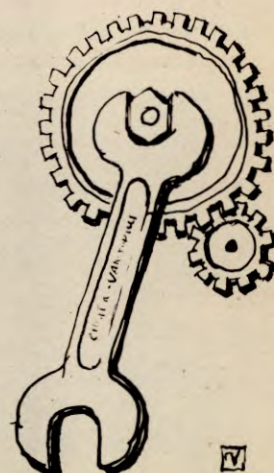
— Det begynte for ett års tid sida. Etter at et spørreskjema fra ungdomsgruppa i jern & metall var sendt rundt på verkstedene viste det seg at omtrent samtlige var for å skifte over til dagskole. Seinare vedtok vi på 2 allmannamøter for alle kveldskolelærlinger i byen enstemmig å gå inn for dagskole. Det ble valgt en komite bestående av fylkesstyret i YLI, elevrådet ved Bergen Yrresskole, 4 medlemmer av jern & metall, og 3 læregutter valgt direkte på allmannamøtet og dessuten en lærer. Denne komiteen skulle lede aksjonen. Hovedkravet er å bygge en dagskole på ei tomt ved sida av yrresskolen. Vi har krevd forhandlinger med fylkes-

myndighetene, og avventer svar.

Komiteen har hatt pressekonferanse og det har blitt sendt ut en pressemelding. Vi har fått full støtte fra YLI og flere fagforeninger slutter Jan-Magnor Nyborg.

Røde Garde vil oppfordre elever og fagforeninger til å sende støtte til lærlingene i Bergen. Sendt støtteerklæringer til:

Dagskoleaksjonen
v/Elevrådet Bergen yrresskole
Fjosangerv. 38
5000 Bergen

kommunismens sanne ansikt

Styret i elevsamfunnet Hugin ved Katedralskolen i Bergen prøvde her en dag å avsløre kommunismens sanne ansikt. Til denne vitenskapelige avsløring hadde de invitert den store ekspert på ansikter, major Ottersvred fra en gruppe forskremte reaksjonære som av alle ting kaller seg »Sikkerhetspolitisk Informasjonsgruppe». En representant fra Rød Ungdom var motinnleder.

Med streng alvor skred den store major til talerstolen for å berette om dette forferdelige ansikt. Dessverre for majoren kom han til å fortelle om feil ansikt. Trass flere forsøk fra motinnlederen og fra salen klarte den gode

major ikke å forstå at Sovjet ikke lenger var et sosialistisk land.

Etter som møtet gikk framover ble majoren og hans trofaste klikk på 2-3 stykker totalt isolert. Majorens løgner

og påstander ble totalt avslørt. Det ble en ynkelig retrett for den bolde kriger.

Etter diskusjonen ble det til majorens fortvilelse vedtatt en resolusjon som tok kraftig avstand fra Libertas over-

våking av skolen.

Men majorens nederlag var ikke slutt med dette. Etter møtet stilte flertallet av møtedeltakerne seg opp utafor døra og sang Internasjonalen da majoren skulle gå.

Fra demonstrasjonen i Bergen som samla 6000 fagorganiserte

dette har de kjempa seg til

Lærlingene er ei gruppe som jevnt over er elendig lønna. Høgere lønninger er ikke noe som kommer reknede på ei fjøl. Skal en få det bedre må en kjempe sjøl for det.

Lærlingene og klubben ved BMV i Bergen er et bra eksempel på at det nytter å kjempe. Lærlingene ved BMV er organisert i ei egen gruppe og de har en egen lærlingtillitsmann. Samtidig er de organisert som de andre arbeiderne i bedriftsklubben. Klubben har tatt lærlingenes situasjon alvorlig og tatt opp

lærlingenes krav. Dette har ført til at lærlingene ved BMV har høyere lønn enn lærlinger mange andre steder i landet.

Det første året en lærling jobber på BMV betales det 11,92 kroner brutto pr. time. Timelønna stiger så hvert halvår til 17,83 det siste halvåret av læretida. Til sammenlikning kan vi nevne at ei lønn på 11,000 kroner i året ikke er ei uvanlig lønn blant lærlinger.

Det nytter å kjempe! Lær av lærlingene og klubben ved BMV i Bergen!

setermoen:

razziaer, arrestastasjoner, og kamp mot tillitsmennene

Offiserene i Brigade Nord har endelig funnet seg en fiende: Sine egne soldater. I dag bruker de stadig mer tid og krefter på å forfølge og undertrykke de progressive som utgjør en stor del av soldatmassen. Noen eksempler:

Utmarsj fra Nordnorgekonferansen

Fra flere leirer hadde allmannamotene fremmet forslag til vedtak om støtte til Narve Trædal foran Nord-Norgekonferansen for tillitsmenn i november '73. Da sendte Forsvarets Overkommando ut melding med ordre til alle soldater om at tillitsmennene deres ikke hadde lov til å ta opp Trædalsaka. Tusenvis av soldater reiste en omfattende protest-

„vi godtar ikke forbudet

I Setermoen garnison i Indre Troms har kommunistiske soldater drevet framgangsrikt lagsarbeid i flere år nå. Vi har gode arbeidsmuligheter på kasernene om kveldene. Bort i mot tre hundre soldater er stuet sammen i hver brakke. Vi bor seks soldater på hvert rom. Alle har god tid til å diskutere. Strebing og ukollektiv oppførsel er bannlyst blant gutta fordi slikt rett og slett ville gjøre det umulig å leve så trangt sammen et helt år. Den verste beskyldningen de kan rette mot en soldat, er at han er en streber overfor offiserene.

Den kollektive atmosfæren som vi forsøker å skape her, kan best sammenlignes med bevegelsens sommerleirer. Å være i militæret stiller krav til kommunistisk livsstil på linje med et helt års sommer-

bølge mot direktivet på få dager, og en enstemmig tillitsmannskonferanse ville ikke bøye seg for det.

På samme konferanse vedtok tillitsmennene at Stortinget må lovfeste at militære avdelinger ikke skal settes inn mot streikende arbeidere i Norge. Etter at vedtaket var fattet, reiste offiserene i Nord-Norge seg og marsjerte ut av salen i protest!

Forhør og arrestasjoner

På Nord-Norgekonferansen ble tillitsmennene enige om en aksjonsdag for Narve Trædal den 8. desember. Soldater i hele landsdelen gikk ut til sivilbefolkninga med løpesedler og stands. Offiserene kunne sjølsagt ikke tåle dette: I Tromsø ble soldater arrestert av militærpolitiet uten grunn, på Setermoen la politiet ned forbud mot all løpeseddelutdeling og mange leirer ble de som hadde vært med og spredd løpesedler utsatt for harde forhør dagen etter.

Jernring rundt Setermoen

Da Trædal ble stilt for retten den 21. februar, hadde vi planlagt demonstrasjon på Setermoen. Dette gikk i vasken: Halvparten av garnisonen ble sendt på øvelse, den popu-

lære dansekvalden ble for første gang flyttet fra onsdag til torsdag 21., to tropper i det mest aktive kompaniet ble utkommandert på vakt, andre fikk kveldstjeneste osv.

Likevel skulle vi ha Trædalstands utenfor leiren.

Et par dager før hadde det vært rassia i de fleste kompaniene. Befalet lette systematisk gjennom dyner og hodeputer i alle sengene, og fant også en del løpesedler.

Etter middag den 21. da standen skulle settes ut, stilte plutselig militærpolitiet opp ved utgangen. Alle som gikk ut ble ransaket etter løpesedler. Noen soldater prøvde å komme ut av det store leirområder på stier gjennom skogen, men også her sto MP'ene klare. Det var gitt ordre om innringing av leiren og militærpolitiet måtte holde på med ransaking helt til kl. 21 den kvelden for å finne en eneste løpeseddel.

mot politikk

leiropphold med en forskjell: Her står vi direkte overfor en virkelig fiende: Offiserskorpset.

POLITISK VIRKSOMHET FORBUDT

I Forsvaret er all politisk virksomhet forbudt. Men dette gjelder ikke alle: Offiserene holder daglig »Sjefens time» der mye av tida ofres til angrep på progressive saker tillitsmennene arbeider med, forsvar av NATO, høytlesing til skrekk og advarsel fra AKP(m-l)s studieopplegg om militærpolitikk osv. Hver annen uke deles den reaksjonære Mannskapsavisa ut til alle soldater.

Vi godtar heller ikke forbudet mot politikk. Hvordan vi driver arbeidet kan vi ikke fortelle særlig mye om. Da ville offiserene slått til i

morgen. Men vår viktigste oppgave er å gå i spissen i kampen for soldatenes interesser. Det dreier seg om alt fra protester mot at det mangler melk om morgenen til kamp for heving av lønna som nå er 10 kroner dagen.

Videre forsøker vi å skape et progressivt soldatmiljø om kveldene som et alternativ til de reaksjonære krim- og pornofilmene. Vi arrangerer offentlige miljøkvelder utenfor leiren med diskusjoner, visesang og avslapning.

Med den lange og harde tjenesten vi har hver dag er det viktig at møtene legges opp slik at de blir et fritidstilbud for soldatene.

tillitsmanns ordninga er trua!

DNA-ledelsen i Forsvarsdepartementet (FD) forsøker å knuse Tillitsmannsordninga i Forsvaret og offiserskorpset gjør grovarbeidet ute i leirene.

Forsvarsledelsen begynner å bli urolig. Tillitsmannsordninga i Forsvaret har ikke utvikla seg slik de ønska. De ønska ei snill-gutt-ordning, men ser i dag at det er i ferd med å gro fram en slagkraftig kamporganisasjon som de mister kontrollen over. DNA-ledelsen og Forsvarets Overkommando har derfor i fellesskap utforma ei ny Tillitsmannsordning som tar sikte på å sikre offiseras kontroll over ordninga – sentralt som lokalt. Blant annet gis offiserer rett til å ekskludere aktive tillitsmenn, befalet skal få stemmerett på Landskonferansene, distriktskonferanser blir kutta ut og all informasjon skal legges under Forsvarets pressetjeneste (dvs. at oberst Egge får full kontroll med å »informere» offentligheten om soldatenes aktivitet på sentralt hold). Dette er vårt nøytrale offiserskorps hysteriske reaksjoner når soldatene krever demokrati i

Forsvaret. Krav som tar sikte på å sikre soldatene politiske, økonomiske og sosiale rettigheter lokker fram offiserskorpsets klassekarakter.

Når FO stensilerer opp AKPs studiehefte for revolusjonær militærpolitikk og sender det til alle militære avdelinger og landets største aviser – med DNAs velsignelse – og hele DNA-presse følger opp angrepene, så er det et uttrykk for at de føler seg trua av kommunistenes konsekvente politikk. Når DNA-ledelsen, som er programforplikta til å arbeide aktivt for å sikre soldatenes rettigheter, sender ut meldinger til alle militære sjefar i landet som tar sikte på å mobilisere tillitsmenn ute i leirene mot de sentrale tillitsmennenes kamp for ei demokratisering av tillitsmannsordninga, så viser det bare en ting – at DNA-koryfeene er monopolkapitalens beste allierte.

Soldattillitsmann

Albania — sosialismens fyrstårn i Europa! Albania — et strålende eksempel for verdens folk! Albania — beviset på marxismen-leninismens livskraft og riktighet. Slik står Albania for mange av oss. Mange progressive her i Norge har funnet veien til Albania om sommeren. Vi har sett og lært, blitt meget imponert over hva som er oppnådd under proletariats diktatur. Men veien fram til et fritt, uavhengig og sosialistisk Albania har vært lang og hard. Det albanske folket har skrevet sin historie med blod og gjort endeløse offer i kampen for sitt land.

folkerepublikken

1912–1941

- I november 1912 ble Albania proklamert som et uavhengig land. Det var den største historiske begivenheten for det albanske folket på mange hundre år. I 500 år hadde Albania vært under fremmed herredømme. De hadde vært innlemmet i det Ottomanske riket og hele tiden vært utsatt for voldelige overgrep og undertrykkelse fra de ottomanske (tyrkiske) horder. Men det albanske folket bøyde aldri nakken, de godtok ikke slaveriet, de kjempet med sverd og geværer og beholdt sin ære og verdighet. På 1500-tallet ble det utkjempet legendariske kamper mot tyrkerne under ledelse av nasjonalhelten *Scanderbeg*.
- Seieren som ble oppnådd i

1912 var viktig, for første gang opptrådte Albania på den internasjonale arena som et sjølstendig land. Seieren ble snart trampet på av stormaktene. Føydaladelen og borgerskapet viste å utnytte seieren til sin egen fordel. De brydde seg ikke om folket. Fattigdommen, miseren og uvitenheten fortsatte og landet ble bit for bit solgt til utenlandske imperialister. Albanerne ga seg ikke, kampen ble tatt opp igjen. En borgerlig-demokratisk revolusjon i 1924 ble resultatet. Heller ikke dette skulle endre nevneverdig det albanske folkets kår. Landet forble et av de meste tilbakeliggende i hele Europa. Mesteparten av landet var en sump. Alt dyrkbart land var i hendene på en fåtallig overklasse. Lite

eller ingen industri ble utviklet. Analfabetismen var stadig like utbredd. Den gjennomsnittlige levealder var 38 år. Kort sagt borgerskapet hadde makta. En av de fremste borgerne utropte seg sjøl til konge. Under Kong Zogs ledelse ble det albanske folket mer og mer utarmet, han måtte for å holde seg sjøl ved makta overlate mer og mer av styringen til italienerne. Dette endte med at det fascistiske Italia overfalt Albania og okkuperte landet fullstendig. Underkuelsen av folket ble grenseløs!

1941 — et vendepunkt!

- 8. november 1941 ble det albanske kommunistpartiet stiftet. En begivenhet som markerer et virkelig vendepunkt i det albanske folkets historie. Fra den tid av hadde det albanske folket ledere som kom fra deres egne rekker og som var forbundet med og var en uloselig del av de undertrykte massene. De fikk et Parti som med utgangspunkt i marxismen-leninismen hadde klare kort-siktige og langsiktige mål for det albanske folkets kamp. Partiet forente hele det albanske folket i væpnet kamp mot først italienerne, deretter tyskerne. De skapte en stor nasjonal og anti-fascistisk frigjøringsfront, de organiserte frigjøringshæren. Utelukkende ved å stole på egne krefter klarte de å kaste den siste tysker på sjøen i 1944. De avsto hjelp fra vestmaktene. Det albanske folket befridde sjøl sitt land. Under Det kommunistiske partiets ledelse kunne Albania i 1944 proklameres som et sjølsten-

dig land. Ikke bare det — seieren i 44 var også en seier over godseiervelde og kapitalisme, den la grunnlaget for bygginga av et nytt Albania. Og på ruinene av det krigsherjede landet begynte folket med partiet i spissen å bygge og forme det nye samfunnet.

Den fantastiske innsatsen som det albanske folket gjorde i kampen mot fascismen var en kraftig bekreftelse på den marxist-leninistiske tese om at et lite land og folk kan vinne seier over en hvilken som helst fiende dersom kampen de fører er riktig og ledelsen for kampen er fast og sterk.

Folkets demokratiske diktatur

- Jorda ble delt ut til bondene. Godseierne ble fratatt sin rikdom. Ny jord ble lagt under plogen og gjort dyrbar. Under Partiets kloke ledelse spredde forståelsen for revolusjonen seg til alle deler av Albania. Partimedlemmer dro utrettelig rundt på landsbygda og diskuterte og forklarte bondene om det nye styre og om deres rettigheter og plikter. Jordbruket på landsbygda ble sakte men sikkert kollektivisert ettersom bondene forsto at kollektiv produksjon ville sikre dem bedre enn om de fortsatte å drive hver for seg. Ettersom kollektiviseringa utvikla seg steg produksjonen.

Sakte men sikkert begynte industrien å utvikle seg i en takt som tjente folket. Skoler ble bygget og analfabetismen bekjempet. Likså iherdig som det albanske folket i århundrer hadde kjempet mot ut-

Albania 30 år

bytting og undertrykkelse, liksom iherdig kjempet de nå for å bygge et nytt samfunn.

Sovjet og Albania

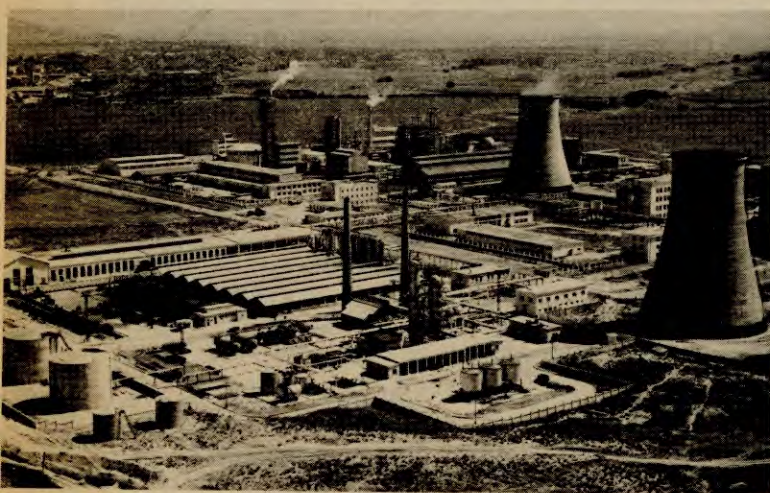
●Solidaritet, samhold og gjensidig hjelp har alltid vært et svært viktig prinsipp i den kommunistiske bevegelsen. I tråd med dette ga Sovjetunionen under Stalins ledelse Albania mye verdifull hjelp i den vanskelige oppbyggingsfasen. De ga teknisk bistand, sovjetiske vitenskapsmenn

unionen forlot de marxist-leninistiske prinsipper og begynte å oppføre seg som en imperialistisk supermakt. Nok en gang ville en fremmed makt utvikle Albania slik de ville og i pakt med sine interesser. Det skulle være »arbeidsfordeling» innen østblokklanda, sa Sovjetlederne – og siden Sovjet var det største og sterkeste og hadde best utbygd industri måtte det bli en viktig oppgave for de andre land i

den kommunistiske verdensbevegelsen begynte anført av Kinas kommunistiske parti (KKP) og APA. Krustsjov kom med alle slags trusler overfor det albanske folket. Den sovjetiske flåte samlet seg utafor den albanske kyst. Partiet mobiliserte hele det albanske folket og stilte klart spørsmålet for dem om de ville underlegge seg Sovjet – eller stole på egne krefter. Situasjonen var alt annet enn lett på dette tidspunktet. Avlinga hadde slått feil og det albanske folket hadde desperat behov for korn, de hadde bedt Sovjet om hjelp. Svaret fra Krustsjov lød underkastelse eller ikke noe korn. Nok en gang sluttet det albanske folket massivt opp om Partiet og dets ledelse. Folket ville ofre alt for å beholde et fritt sjølstendig Albania. Det kom ikke korn fra Sovjet. Det skjedde som i Kina, all sovjetisk hjelp ble trukket tilbake så og si på timen. Albanske studenter i Moskva ble hjemsendt. Byggingen av kulturpalasset i Tirana, som skulle være en gave fra Sovjet til Albania ble stoppet momentant. Som bevis for vennskapet fra Sovjets side sto en såvidt påbegynt kjempebygning midt i Tirana. Tilbaketrekkelse av all sovjetisk hjelp betydde sjølsagt et voldsomt tilbakeslag. Men nok en gang satt lærdommen om å stole på egne krefter som spikra fast.

mest fjerntliggende fjell-landsby er blitt elektrifisert. Enhver form for skatt er blitt avskaffet. Prisene er stabile, folkets levestandard er blitt kraftig øket.

●Albania er en torn i øyet på det revisjonistiske Sovjet og det kapitalistiske Europa. Forsøk på ideologisk undergraving, påvirkning av borgerlig kultur er nå deres viktigste våpen mot folkets Albania. Radio Moskva har regelmessig sendinger på Albansk, det samme har italiensk radio, begge forsøker å hisse det albanske folket opp mot partiet, de sprer løgner og finner opp de mest fantastiske historier om det albanske folks »lidelser» under proletariatets diktatur. Spesielt satser de på degenerering av den unge generasjonen. De er kapitalistenes og revisjonistenes håp. APAs svar på denne utfordringen er å styrke enheten og den ideologiske kampen i det albanske folket. APA går i spissen for å konsolidere og utvikle proletariatets diktatur, oppdra og herde den albanske ungdommen slik at Albania skal kunne fortsette sin kamp på veien til det klasseløse samfunn, mot kommunismen!

Albansk industri er bygd opp fra grunnen av

dro til Albania for å bidra til utviklingen av både jordbruk og industri. Albanske studenter fikk sin høyere utdannelse i Moskva. I det hele tatt, forholdet Sovjet-Albania var et forhold som bygde på gjensidig hjelp og støtte. Fra 1956, etter 20. partikongressen, da Krustsjov og hans gjeng hadde tatt makta i Sovjet begynte forholdet mellom de to land å endre seg. Det ble i åra etter 56 tydeligere og tydeligere at Sovjet-

Øst-Europa å sørge for råvarer til Sovjet. Med andre ord, Sovjet under Krustsjov var ikke interessert i et Albania med allsidig utvikling av industri og jordbruk, de ville ha et land som konsentrerte sin produksjon om det Sovjet hadde behov for. De ville ha et Albania økonomisk avhengig av Sovjetunionen. Arbeidets parti i Albania (APA) under Enver Hoxhas ledelse fant seg ikke i dette. En hard ideologisk kamp i

●Utviklingen i Albania siden 1960 har vært fantastisk. Den totale industriproduksjonen i Albania har økt 3,6 ganger, jordbruksproduksjonen 2,1 gang. Hele landet, selv den

Om Kambodsja veit de fleste av oss ikke stort mer enn at det er et av landene i Indokina, at det er full krig der, og at frigjøringsstroppene står sterkt. Vi tror det er på tide å rette litt på dette. For selv om kampen i Kambodsja dreier seg om det samme som i resten av Indokina, er Kambodsja et land for seg sjøl, med sine særtrekk.

KAMBODSJA - seieren er nær!

Prins Sihanouk taler på et folkemøte i de frigjorte områdene.

I motsetning til det folkerike og fjellrike kystlandet Vietnam er Kambodsja stort sett et flatt, tropisk skogland, med omtrent like mange mennesker som Sverige. Mekongfloden renner midt gjennom landet og videre over i deltaet i Sør-Vietnam. Folket lever stort sett av jordbruk, kvegdrift og elvefiske. Kambodsja var, som resten av Indokina, fransk koloni til 1954. Men Kambodsja var ikke så rikt som Vietnam. Koloniseringa ble derfor aldri så grundig, undertrykkelsen aldri så hard, og motstanden aldri så sterk som i Vietnam. Den militære kampen mot franskmennene i krigen 1946-54 var heller beskjeden i Kambodsja. Men i ly av franskmennenes nederlag mot Viet Minh kunne de borgerlige nasjonalistene i Kambodsja under den daværende kong Sihanouks ledelse erklære landet formelt uav-

hengig.

I de neste 16 åra var regjeringa i Kambodsja i hendene på et stort »samlingsparti» ledet av Sihanouk. Partiet omfattet alt fra nær ytre høyre til sosialister som Khieu Sampan, men det var Sihanouks progressive borgerlige nasjonalister som dominerte.

EN POLITIKK FOR UAVHENGIGHET

Sihanouk-regjeringens politikk i disse åra tok først og fremst sikte på nasjonal uavhengighet. De prøvde å bygge opp noe industri i statsregi, begrense utenlandske økonomiske interesser, føre en uavhengig handels- og utenrikspolitikk. Hva angikk Vietnam-krigen kjørte de en ikke-innblendingspolitikk, men la ikke skjul på sin skepsis overfor Saigon-juntaene og sine åpne handelsforbindelser med

FNL. Denne sida av Sihanouks politikk fungerte klart anti-imperialistisk, og førte til hard konflikt med USA. I 1963 ble all videre USA-hjelp avslått, i 1965 ble de diplomatiske forbindelsene brutt, etter amerikanske bombetokt over Kambodsjas område. På den andre sida tok ikke regjeringen noe skikkelig oppgjør med de reaksjonære kreftene i landet, med godseierverdelde og korrupsjon. De fattige bondene levde fortsatt under harde, tildels føydale forhold.

KOMMUNISTENE

Kommunistene, organisert i Folkets Parti (Pracheachonpartiet), var relativt svake i 54 – de samlet bare få prosent av stemmene. (Sihanouks parti tok så å si hele kaka) Men de valgte en klok politikk: Samtidig som de lojalt støttet Sihanouks nasjonale politikk mot alle angrep fra

høyre, reiste de lokalt bondene til kamp mot overgrep og godseierverdelde. Etterhvert som denne kampen flere steder ble skjerpet, tok de opp væpnet kamp og organiserte geriljabevegelsen »Røde Khmer». »Røde Khmer» var stadig i kamp med regjeringsstyrker, som tildels var ledet av reaksjonære offiserer. Men stadig unngikk Pracheachon å angripe Sihanouk.

CIA PRØVER Å SKAPE KAOS

CIA, derimot, hadde helt fra 50-åra forsøkt attentater og kupp mot Sihanouk, uten hell. Da de til slutt klarte det, var det etter en oppskrift som minnet forbløffende om Chile 3 1/2 år etter: Først økonomisk sabotasje i samarbeid med innenlandske reaksjonære. »Kaoset» førte til at Sihanouk måtte sette inn »lojale» offiserer og høyreorien-

Frigjørings soldater med våpen som er erobra fra amerikanske styrker.

terte i regjeringa for å »rydde opp». Og så, 18 mars 1970, er det nettopp disse som leder militærkuppet.

FOLKET VAR FORBEREDT

Sihanouk ble avsatt ved regulært militærkupp; tanks rundt parlamentet, presse-sensur, unntakstilstand. Hele opplegget. Men det var en viktig forskjell fra Chile: Venstresida i Kambodsja var parat. Mange venstreorien-terte ikke-kommunister, blant dem tidligere regjeringsmed-lemmer for Sihanouk, hadde sett hvilken vei det bar, og forlatt Phnom Penh og sluttet seg til Røde Khmer de siste årene før kuppet.

Ungdommer fra alle kanter av landet var gått inn i styr-kene. Flere baseområder var sikret allerede. Samtidig gjorde den forsiktige politik-ken Røde Khmer hadde ført overfor Sihanouk, til at det raskt ble oppnådd enhet med Sihanouk og hans nærmeste folk om dannelsen av den nasjonale enhetsfronten – FUNK, og oppfordring til opprør.

Prins Sihanouk.

På få uker var opprøret reist over hele landet. Lon Nol mistet kontrollen over det ene distriktet etter det andre. 29. april – 1 1/2 måned etter kuppet – gikk Nixon til invasjon med amerikanske trop- per, Saigon-tropper, tanks, helikoptere, bombefly. Kam- bodsja skulle kues.

USA BOMBER

I de fire åra siden det, har Kambodsja vært utsatt for USAs krig i all sin ubegripe- lige grusomhet, slik vi kjenner den fra Vietnam: Plantegift, splintbomber, napalm osv. osv. Saigon-soldatene har oppført seg om mulig enda verre enn i Vietnam. Plynd- ring, voldtekt og massakrer var standard ved den første invasjonen. Alt i alt regner kambodsjanerne med å ha mistet over 400 000 menne- sker på disse fire åra.

Men disse fire åra er også historien om en raskt vok- sende motstandskamp, om storstilte Saigon- og Lon Nol- operasjoner som er blitt full- stendig knust. Tre ganger satte Nixon i gang offensiver i Kambodsja: Våren 70, våren 71 («Operasjon Total Seier 1-71») og høsten 71. Hver gang endte de opp dårligere enn da de begynte. Da så frigjørings styrkene for alvor gikk over på offensiven våren 72, hadde Saigon-troppene nok å gjøre i Sør-Vietnam, og Nixon hadde bare ett middel igjen: Bomber, bomber, bom- ber. B52-flyene fløy i en jevn

strøm over Kambodsja i måned etter måned. Og da Paris-avtalen ble underskre- vet, stoppet ikke Nixon, slik avtalen sa, han satte inn alle de fly avtalen hadde »frigiort» fra Vietnam! Galskapen fort- satte i ett kjørt helt til den amerikanske kongressen til slutt sa stopp i fjor sommer. Bombene falt faktisk til siste minutt kongressen tillot! Slik handler imperialister når de er blitt desperate.

FRIGJØRINGSBEVEGELSEN

Men på tross av denne for- ferdelige herjinga ble ikke frigjørings-troppene stanset – de utvidet tvert imot sin kontroll til 90% av landområ- det, slik at Lon Nol bare beholdt Phnom Penh og noen andre byer midt i landet og ved kysten. I vår har befest- ningene rundt disse byene vært under konstant angrep.

SITUASJONEN ER GOD

Den militære og politiske situasjonen i Kambodsja er nå

meget god. Den Kongelige Nasjonale Enhetsregjeringa (GRUNK) under Sihanouks ledelse kontrollerer som sagt det meste av landet. Hele regjeringa holder nå til i Kam- bodsja (tidligere var en del medlemmer i eksil), og det bygges opp en ny folkelig demokratisk administrasjon over hele landet. I kontrast til Lon Nol-områdene, som nå må leve utelukkende på ame- rikansk hjelp, er GRUNK- områdene ikke bare selvfor- synt, de øker stadig avlingene, til tross for de skader bombe- krigen gjorde. Militært snev- res ringen om Lon Nol-byene stadig inn, særlig rundt Phnom Penh. Når den ende- lige avgjørelsen vil komme, veit vi ikke, GRUNK tar nok bl.a. hensyn til faren for en ny amerikansk bombing av byen. Men en ting er helt klart, og det er at Kambodsja blir det første av landene i Indokina som oppnår endelig frigjøring fra den amerikanske imperialismen. Seieren i Kam- bodsja er nær!

Solidariteten i utlandet er viktig for

de Indo-Kinesiske folkenes kamp.

all diktning er politisk

Gjennom et svært antall dikt som har blitt sendt til oss i redaksjonen av RØDE GARDE, har vi fått bevist at det er mange unge folk i dette landet som skriver, og at det skrives mye bra dikt. En av de som har sendt oss flere bidrag, er Henninge Astrup fra Tromsø. Hun er 19 år gammel og går på gymnaset.

— Som så mange andre begynte jeg å skrive dikt da jeg gikk på ungdomsskolen. I begynnelsen skreiv jeg mest om forskjellige saker som hendt meg sjøl, som jeg tenkte på sjøl. Dikt som jeg aldri turte å vise fram til noen. Mange som skriver er påvirket av den uforståelige kulturen, har bare lest merkelige dikt som står trykt i Dagbladet, og synes at det de skriver sjøl er dumt og ikke bra nok til at andre skal få se det. Den måten vi leser og analyserer dikt på på skolen bygger jo også opp til dette, det blir uforståelig og byr de aller fleste imot

— Med tida fant jeg ut at det allikevel ikke behøvde å være noe hinder å skrive i rytme og rim, men at det tvert imot kunne fremheve innholdet av det jeg skreiv, og at det heller ikke var noe vanskeligere. Og en annen viktig ting: Det går ann å skrive på sin egen dialekt. Et eksempel på det er diktet. »Vi e ikkje pøbla!» som er skrevet på Tromsø-dialekt.

Dette diktet er skrevet i forbindelse med de kampene

ungdommen i Tromsø førte for bedre fritidstilbud i vin-ter, og som foregår ennå. Dette diktet viser også noe viktig: Dikt kan brukes i den politiske kampen. På bl.a. dette diktet ble det laga melodi, og denne og andre sanger har sveisa oss sammen om kampsakene våre.

— All diktning er politisk. Enten tjener dikt og annen kultur til å tilslore klasseforholda, forherlige borger-skapet, eller den avslører og stiller seg på arbeiderklassens og folkets side i kampen. Dikt er et våpen.

— Mange folk reagerer mot borgerskapets kultur, den skal liksom være så dyp og åndfull, mange av dikta er uforståelige fraser eller de forherliger det kapitalistiske samfunnet. »Motkulturen» har oppstått som en reaksjon på dette. Men jeg mener at dette også er borgerlig diktning. Den er uforståelig, ofte direkte tullete, og det er diktning for en elite det og. Motkulturen står i motsetning til den tradisjonelle borgerlige diktning ved at den bryter med rim og rytme, men den

gir seg også ut for å være dyp og åndfull, den tar ikke åpent standpunkt i klassekampen og skildrer ting helt isolert fra samfunnet

— I motsetning til dette står diktning som tar stilling i den politiske kampen. Det behøver ikke å bety at en ikke kan skrive om f.eks. kjærlighet eller om naturen, f.eks. Rudolf Nilsen har jo

skrevet slike dikt og. — Jeg mener det er viktig at vi som skriver dikt, tar et oppgjør med borgerskapets og motkulturens »åndfullhet», skriver

dikt som skildrer folks liv, tar standpunkt i klassekampen og skriver dikt som kan brukes i kampen for bedre kår og for sosialismen.

Mange som leser dette har sendt oss dikt før, og flesteparten av de har vi prøvd å få plass til i Røde Garde. Men det er sikkert mange som har skrevet bra dikt som aldri har kommet på trykk, men som burde vært lest av flere enn deg sjøl. Send dem inn til RG-redaksjonen!

ARBEIDSLØS UNGDOM

De tilhører ikke bare 30-åra ungdom uten arbeid.

De er i gatene i dag også, ydmyka, fulle av faen og av en god del tross.

Venninna mi gikk ledig et halvt år, fikk en knekk da.

Gikk fra kontor til kontor og bød seg ydmykt fram, uten å være bra nok.

En kropp som var villig til arbeid var ikke bra nok.

Papirer, det skulle de ha, vitnemål og attester med bra karakterer

Jeg sjøl, jeg går på skole verker over bøker, mens jeg heller ville tatt arbeid. Arbeid jeg ikke får, uten papirer å legge fram.

Det går an å tvinge folk til skole, skjule arbeidsløshet. Når 12 år på skole blir en plikt heter det ikke lenger: Rett til arbeid.

VI E IKKJE PÖBLA

En by som har hundtjukt av ungdom
en by som har vokse fort
En by med mange som prate
men en by der lite blir gjort
Sånn har det vorre lenge!
Og ennå så e Storgata det tilbud vi har
Men når ungdomman i byen sir fra kor saka står
e borgervern det svar vi får.

—
Dem skjeller oss ut som pöbla
verre enn ungdom flest
Som rulle sæ rundt i søla
og bare tenke fyll og fest
Sånn har dem prata lenge!
Og ingen har sport oss ka vi mene om det
Og når vi prøve å forklare kordan det foregår
e borgervern det svar vi får.

Ungdom som kommer til byen
rundt fra heile distriktet har
förr å finne sæ sjöl ei fremtid
og erfare korsen byen er
Sånn har det vorre lenge!
Og ungdomman i byen her blir flere og flere
Men når vi rope at problemen dem vokse år för år
e borgervern det svar vi får

—
Dem sette oss opp mot føreldran
og sir, vi e kravstor og vrang
dem sir vi e privilegerte
som bare blæs dagen lang
Sånn har dem løgge lenge!
Og føreldran vårs, dem veit mest ikkje ka dem ska tru
Og når vi sir at denne byen e förandra fra i går
e borgervern det svar vi får.

Vi e som ungdomma bruke
vi e ikkje verre vi
Vi kreve en plass å møtes
der vi själ kan ha nokka å si
Vi e ikkje pöbla!
Vi bare sir i fra om ka vi men e e rett!
Men når vi vil förbedre byen og fritida vår
e borgervern det svar vi får.

»for ei lønn til å leve av«

»For ei lønn til å leve av« er ett av de krava læringer setter fram i forbindelse med tariffoppgjøret i år. Røde Garde har intervjuet Knut Strand, malerlærling om lærlingenes krav og organisering.

– Lærlingene står i en spesiell situasjon. Vi er under utdanning
– Lærlingene står i en spesiell situasjon. Vi er under utdanning, samtidig som vi er i produksjonen på like fot med andre ar-

beidere. I den siste tida har vi begynt å organisere oss på mange arbeidsplasser. YLI stiller parolen om organisering i fagforeninga/klubben, men også i YLI, som skal være vår interesseorganisasjon.

På tross av at alle partiene i SV har tatt avstand fra den russiske invasjonen i Tsjekkoslovakia i 1968, har det vist seg i 1.mai-arbeidet i år at enkelte hold i SV har gått direkte imot at vi skal ta opp solidariteten med det tsjekkiske folket i 1.mai-markeringa.

Enkelte SV'ere har gått så langt at de sier at det er for å tekkes borgerskapet at vi vil ha med paroler om Tsjekkoslovakia.

Vår linje for 1.mai er at det er absolutt nødvendig å rette seg mot begge de to supermaktenes imperialism.

Det er ikke spørsmål om å tekkes borgerskapet, men om vi skal tekke eller bekjempe Sovjets sosial-imperialisme.

frukthage for Sovjet og gikk imot at landet skulle få utvikle sin egen industri. I land som f.eks. Bulgaria har produksjonen av traktorer gått ned kraftig siden 1956, i dag kjøper de alle fra Sovjet.

Ikke nok med at alle disse landa tvinges til å kjøpe alle viktige varer fra Sovjet, men Sovjet selger også varene mye dyrere til land i Øst-Europa enn til f.eks. Vest-Tyskland.

Dette er imperialism. Det

Men Sovjet invaderte, ikke for å »redde sosialismen« som de sa sjøl, men for å redde sine egne økonomiske interesser. Svære troppestyrker fra bl.a. Bulgaria og Sovjet rullet inn i Tsjekkoslovakia i 1968, slo ned massedemonstrasjoner med tanks og væpna enheter, og satte inn et nytt styre som var Sovjet-vennlig. Den revisjonistiske tsjekkiske regjeringa hadde verken mot eller evne til å møte denne invasjonen med motstand.

TSJEKKOSLOVAKIA: OFFER FOR SOVJETIMPERIALISMEN

Sovjets politikk overfor de øst-europeiske landa er å gjøre dem til lydriker. Gjennom den økonomiske og militære politikken prøver Sovjet å underlegge seg disse landa på imperialistisk vis. Bresnev snakket om noe han kaller »sosialistisk arbeids-

deling». Dette betyr at all viktig industri, f.eks. tungindustrien skal legges til Sovjet, at de andre Øst-europeiske landa skal kjøpe slike varer fra Sovjet og bare produsere mindre viktige varer sjøl. F.eks. prøvde jo Bresnev å gjøre Albania til en

økonomiske forholdet mellom Sovjet og Øst-Europa er akkurat det samme som mellom USA og Latin-Amerika.

Dubcek forsøkte å vri Tsjekkoslovakia unna denne tvangstrøya, forsøkte å gjøre landet uavhengig av Sovjets økonomiske politikk.

Tsjekkoslovakia ble underlagt imperialiststaten Sovjet militært, og er fremdeles okkupert av fremmede styrker.

I Norge arrangerte ml-bevegelsen demonstrasjoner under parolene: »Sovjet ut av Tsjekko« og »Sosialisme ja –

Vi har krav på like fot med gymnasiaster og yrkesskoleelever fordi vi er under utdanning.

– Kan du fortelle litt om tariffoppjøret ?

– I grafisk forbund er lærlingene organisert og står sterkt – de har hele forbundet på sin side og har fått vedtatt et krav om minimumsgrunnlønn på 1300 netto i måneden. Dette er et gjennombrudd for lærlingene. Kravet er sterkere i prosent enn for andre arbeidere, men lærlingene må stemme mot lønnsoppjøret som helhet, for lærlingekravet er rosinen i en ellers mager pølse. Vi lærlinger må være med å sloss for at alle skal få bedre lønn, og ikke hvile på laurbær over vårt eget skritt på veien.

Videre har jern & metall vedtatt et krav om øking av lønna til 60 % av svenners lønn. Deler av Bygning og Elektrikernes forbund har kommet et godt stykke på

vei – de har stilt sterke krav i tariffoppjøret.

Lærlingene står svakt i spesielle kvinneyrker som hotell- og servitørfaget. Kvinnene blir brukt som reservearbeidskraft – ofte på grunn av dårligere utdanning og muligheter for jobb i hjemmet. I disse fagforeningene har vi en stor oppgave foran oss.

– Hvordan skal lærlingene organisere seg for å stå sterkt ?

– Lærlingegrupper innafor fagforeninga/klubben er det beste. Ledelsen i LO sier at YLI vil splitte og konkurrere med LO, med dette er ikke tilfelle. Forutsetninga for å ha lærlingegrupper som er tilknyttet YLI, er et godt og nært samarbeid med fagbevegelsen. Gjennom den skal vi sette fram krava våre. Solidariteten med de andre arbeidere er viktig, vi trenger deres støtte for å få igjennom krava våre.

Vi trenger YLI fordi alle lærlinger har felles problemer som en gruppe under ut-

danning. Det er en stor gruppe, vi har alt for lav lønn, vi er underlagt lærlingeloven, og til sist vi er under lik type utdanning.

Forholdet til arbeidsgiveren er også spesielt, vi har ikke lov å si opp uten videre etter utgått prøvetid.

– Hvordan rammes lærlingene av den nye gymnaslova ?

– Mange lærlinger er med jevne mellomrom innom yrkesskolen i forbindelse med lærlingskolen. Derfor er det ikke bare tariffen som er et viktig krav for oss, det er også viktig å tilbakevise den nye gymnaslova. Yrkesutdanninga rammes av Schönbergutvalget. Den betyr en begynnende utvisking av fagskillene, fordi det skal inndeles i forskjellige »bransjefamilier». Innen hver av disse »familiene» er det en haug med fag, helt opp til 17, og alle skal litt innom hvert av disse fagene. Schönbergplanen er en rasing av de gode sidene ved den lærlingeutdanninga vi har i dag. Man vil ha folk tre år i skole i stedet for i læra. Vi vil ikke få kjennskap til arbeidet slik det virkelig er. Vi må kunne litt av hvert av alt innafor en »bransjefamilie» i stedet for å få en grundig utdanning i ett fag.

Det blir mer teoretisk utdanning. Schönbergutvalget er en del av forberedelsene til gjennomføringa av den nye gymnaslova. Det er derfor viktig at lærlingene, yrkesskoleelevene og gymnasiastene står sammen mot gymnaslova.

revisjonisme nei!»

Vi tok avstand fra de demonstrasjonene borgerskapet arrangerte med brenning av røde flagg og forsøk på å gjøre dette til en anti-kommunistisk kampanje. I disse togene gikk ledende SF'ere som f.eks. Tore Linne Eriksen, i spissen.

Neida, det er ikke for å tekkes borgerskapet at vi reiser paroler mot Sovjets invasjon av Tsjekkoslovakia. Det er fordi vi støtter det tsjekkiske folkets kamp for å fri seg fra den imperialistiske okkupasjonen av landet. Fordi vi er imot Sovjets imperialisme. Fordi vi mener at dette er imperialisme på lik linje med USA. Fordi vi mener det er nødvendig å slåss mot all imperialisme.

Og dette var ikke bare et enkelttilfelle i 1968. Tsjekkoslovakia er fremdeles okkupert. Sovjet kommer til å invadere andre land hvis de finner det nødvendig for å forsvare sine interesser. Kanskje Romania blir det neste, Romania fører en politikk

som tar sikte på uavhengighet i forhold til Sovjet. Kanskje Polen hvis det blir nye arbeideroppstander som i 1970.

I skrivende stund har SV brutt samarbeidet med Faglig 1.maifront i Oslo, angivelig fordi de ikke vil ha med paroler om Tsjekkoslovakia.

Vi må spørre: Mener dere ikke at det er nødvendig å slåss mot all imperialisme?

Mener dere ikke at folket i Tsjekkoslovakia fortjener støtte i kampen for å kaste ut de fremmede troppene?

Har dere skifta syn og gått over til å se invasjonen i Tsjekkoslovakia som »forsvar av sosialismen»?

ENHETSSKOLE

under kapitalismen?

Skole og undervisning har forekommet helt siden samfunnet ble delt i klasser. Innholdet og omfanget har imidlertid variert etter hvilken klasse som har hatt makta, og ettersom produktivkreftene har utvikla seg.

Under føydalismen var det ingen skole for flertallet av folket. Den utdanninga som var tok sikte på og lære opp fremtidens makthavere og på

å trygge kirkens stilling. Arbeidet for vanlige folk på denne tida krevde ikke teoretisk eller praktisk utdanning – de jobbet på adelsmennenes gårder.

Etter hvert som borgerskapet styrker sin stilling kom nye produksjonsmåter i gang. Industrien økte, og den krevde at folk hadde litt kunnskaper for å kunne behandle maskinene. I England f.eks.

ble det opprettet såkalte »fattigskoler» så barna kunne få undervisning en del av dagen, samtidig som de jobbet i fabrikkene mesteparten av dagen.

I Norge ble det i 1739 vedtatt at alle barn skulle få undervisning i kristendom og historie. Men omkring 1860, begynte man og reformere denne utdanningen. Skoletiden ble forlenget, antall fag ble utvidet – skolesystemet ble gjort mer enhetlig. På den ene siden hadde man universitetet, katedralskolene og private skoler, på den andre allmueskolen.

Fordi om skolen hadde gjennomgått en utvikling, tilfredsstilte den ikke kapitalens behov for mye og bedre utdannet arbeidskraft. På begynnelsen av 1900 tallet skulle man derfor utvide utdanninga i folkeskolen. Arbeiderpartiet lanserte enhets-skoletanken, det vil si felles folkeskole for alle, pluss at folkeskolen skulle være det eneste lovligte grunnlaget for overgang til høyere skoler. Det ble en kamp mellom arbeiderklassen og borgerskapet...

Kampen for enhetsskolen – det vil si en demokratisk skole som gav rett til utdanning også for arbeiderklassen – hadde vært et viktig krav for arbeiderklassen for eksem-

pel i England. Arbeiderpartiet i Norge hang seg på denne ideen om enhetsskole.

I 1920 ble det vedtatt 7-årig obligatorisk folkeskole, og i 1936 en felles lov for gymnasen. Disse lovene gjorde skoleverket mer enhetlig. Arbeiderklassen skjønte snart at ikke denne enhetsskolen tjente deres sak – borgerskapet hadde fremdeles den økonomiske og politiske makta, og formet fremdeles skolen etter sine behov. Tanken eller utgangspunktet for denne enhetsskolen som sosialdemokratene sto i spissen for, var uten tvil progressivt. Man ville at barn fra alle samfunnslag skulle gå i felles skole slik at man skulle bidra til å fjerne klasses skillet. Men dette var ikke nok – staten styrket sin stilling i og med at AP laget illusjoner blant folk om at »skolen var hele folkets skole», »staten hele folkets stat». På denne måten gikk de kapitalens ærend. Det har de også gjort etter krigen – den ni årige ungdomsskolen tjener kapitalens behov for bedre allmennutdanning, for senere spesialisering.

I dag skal lov om nytt gymnas tvinges i gjennom, AUF o.l. sier at vi må ta stilling til denne loven ut i fra om en er for eller mot enhets-skoleprinsippet. Også på vens-tresida er det en del uklarheter om dette (NKP har programfestet enhetsskolen) Til dette sier vi:

Krav om rett til utdanning, all kamp mot diskriminering av yrkesutdanninga er så absolutt viktige og rettferdige krav å stille under kapitalismen. I dag foregår denne kampen f.eks. i form av krav om høyere stipend / bedre stipendordninger, mot diskriminerende lovbestemmelser osv. Urettferdigheten her er i dag mer alvorlig enn noen sinne, pga. statens beinharde sparepolitikk og monopolkapitalens strukturrasjonalisering.

Likefullt må «enhetsskolestrategien» forkastes fordi vi aldri kan få «folkets skole» under kapitalismen, ved f.eks. å fjerne diskriminering, endre formelle lovbestemmelser eller slå sammen gymnas og yrkesskole.

Hvis vi ikke klarer å skille mellom en situasjon der arbeider-

derklassen sitter med statsmakta, og der borgerskapet har statsmakta, ja da vil vi aldri komme fram til en skolepolitikk som tjener folkets kamp og revolusjonen. Reformen og forbedringer under kapitalismen må vurderes konkret utfra om det i den nåværende situasjon styrker arbeiderklassen i forholdet til staten og monopolkapitalen. Om reformen er en bedring av arbeidsforholdene i skolen for elever og lærere, kort sagt om det er et resultat av folkets kamp eller et resultat av kapitalens krav til skoleverket.

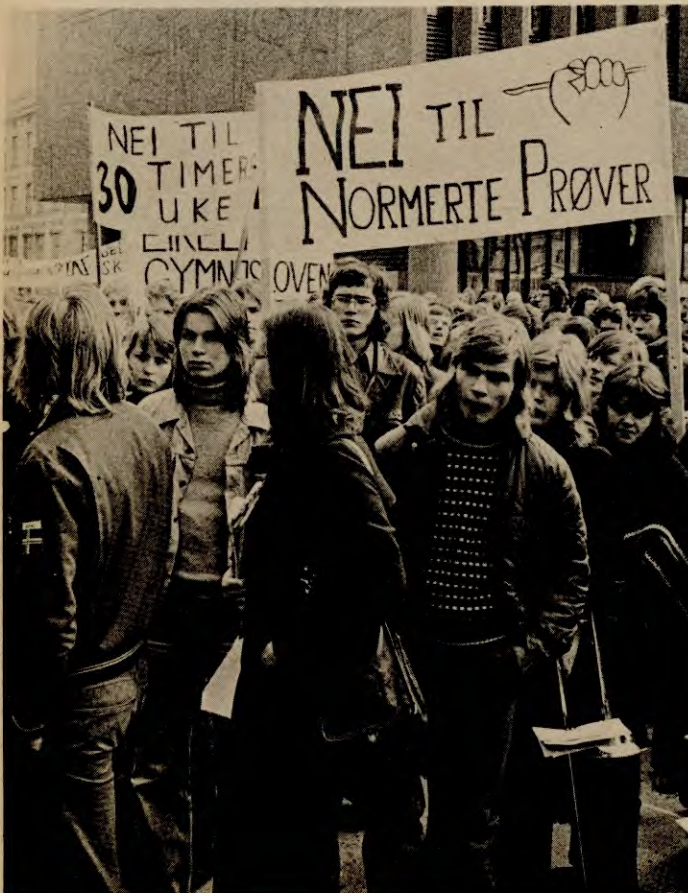
Reformene kan ikke vurderes utfra om de på papiret legger opp til «enhetsskole».

BARE opprettinga av proletarietets diktatur kan skape en skole som tjener folkets interesser!!!

Undervisning og tvang: Elevene tier, riset taler.

trekk lova tilbake!

Den 3. april viste elevene sin avsky mot den nye gymnasloven. Aksjonene var vellykket over hele landet trass i problemer med eksamensfeber blant tredje klassingene. I skrivende stund er den nye lumske gymnasloven ennå ikke vedtatt, men den blir etter all sannsynlighet vedtatt om ikke så alt for lenge.

Men – alt er ikke tapt med det. Gymnasloven er den største trusel mot lærere og elever etter krigen, og den er blitt møtt med hard motstand av alle som blir berørt av den. Gymnasloven har aldri fått lærernes og elevenes velsignelse, men når staten med Arbeiderpartiet i spissen likevel innfører loven, skal den få kjenne elevenes og lærernes innbitte motstand og kampene. Vi må innse at elevbevegelsen i dag ennå er for svak til å stanse loven som helhet. Vi må innstille oss på å sabotere hvert enkelt rasjo-

naliseringsframstøt som den nye gymnaslova innebærer. Staten klarer ikke å gjennomføre det nye gymnaset over natta, den har foreløpig forsøkt seg med 30-timers uka, snart kommer den nok snikende med normerte prøver, nye «tekniske» lærere som er mer effektive enn mennesker, og bygging av mammutskoler. Men fordi skoleelevene har stått konsekvente på kravet: «trekk lova tilbake», skal vi nok bevise at vi verken gir oss i første, annen eller tredje omgang.

Men for å klare å hindre de enkelte rasjonaliseringstiltakene må vi for det første studere loven slik at vi er forberedt på hva som kommer, dessuten må vi ta nye og hardere kampformer i bruk – bl.a. langvarige streiker. Kampen mot gymnasloven er ikke slutt nå – den fortsetter i lang tid framover!!!

HVEM SKAL SKOLEN TJENE?

Det nye gymnaset skal utdanne arbeidere som kan litt av alt og ikke et fag eller yrke skikkelig. Faga på yrkes-skolen skal slås sammen i bransjefamilier. F.eks. Jern & Metall er det 17 fag. I det nye gymnaset skal folk lære litt om hvert av disse 17 faga pluss mer teori(norsk, engelsk osv.).

DNA sier at dette er fordi det er så kjedelig å bare ha en jobb hele livet – at spesialisering isolerer folk. De sier: »Vi vil jo bare gi dere utdanning så dere kan få dere et yrke.» Dette er fraser. Den egentlige grunnen til loven er at skolen skal utdanne arbeidskraft etter monopolkapitalens nye behov. Og hva er så disse? Hva slags yrker, hva slags fremtid blir vi utdannet til? Jo – det skal skapes 60 000 nye arbeidsplasser i oljeindustri – jordbruk, fiske og småindustri må derfor legges ned. Storindustrien i storbyene skal vokse. Oljeindustrien er nært knytta til imperialistiske monopolselskaper (Esso, BP, Shell) og blir mer følsom ovenfor konjunkturer,

dvs. usikre arbeidsplasser. Derfor vil de nå ha folk som lett kan skifte jobb. – Som ikke f.eks. er faglærte sveisere, men altmulig folk innfor Jern og Metall. Folk som kan skaltes og valtes med etter behov.

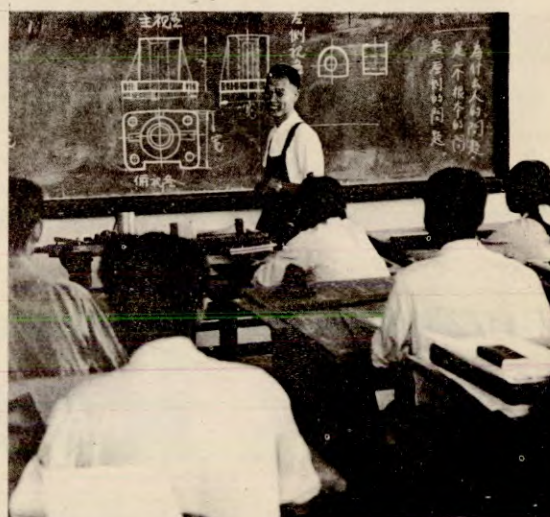
Utbygging av den folkefientlige og rovgriske kapitalistiske oljeindustrien krever svære summer, disse må tas fra et eller annet sted. Skolen og helsevesenet er såkalte »uproduktive» sektorer. Det kommer til å bli en kjempe rasjonalisering. Staten trenger penger desperat!

DNA's nye gymnas dekker begge disse behovene (bedre arbeidskraft og rasjonalisering) og utdanner oss til en usikker fremtid bare for å tjene monopolkapitalen.

Hva slags utdanning vil vi ha?

– Opplæring i yrker som styrker norsk sjølberging og gjør oss uavhengige av imperialismen. (jordbruk, fiske, småindustri som konfeksjon, næringsmiddelindustri osv.)

– Vi vil ha utdanning i

En arbeider underviser studenter i maskinteknikk ved et universitet i Kina.

yrker som gir oss arbeid der vi bor.

– Folk trenger mange nok – og skikkelig utdanna helsearbeidere, sosialarbeidere og lærere. I dag er det altfor få.

– Vi trenger utdanning som gir oss et stabilt yrke.

En sann utdanning og en sann politikk for utvikling av næringslivet i Norge vil verken kapitalen eller sosialdemokratene gi oss frivillig. Deres politikk er jo stikk imot dette. En skole som tjener folket må vi sloss for bl.a. gjennom å bekjempe gymnasloven og dens følger.

Men til sjuende og sist er det bare sosialismen som kan sikre arbeid og utdanning som er i arbeiderklassens interesser, for først da vil proletariatets diktatur sikre at produksjonen tjene folkets behov.

For det andre skal skolen utdanne arbeidskraft til denne produksjonen. Skolen skal styres av elever, lærer og

arbeidere (f.eks. fra fabrikker i nærheten)

Skolen skal lære oss opp i arbeiderklassens ideologi, marxismen-leninismen gjennom studier og praksis.

Skolen skal kombinere produktivt arbeid, teoretisk og praktisk utdanning, idrett og militær trening – for å forsvare landet. I Kina driver f.eks. mange gymnas en grønnsakshage eller en liten fabrikk. Alle må delta i produksjonen. Dette for at elevene ikke skal fjerne seg fra folket og se ned på arbeidere og bønder.

På denne måten lærer elevene og vurderer praktisk og teoretisk utdanning like høyt.

Dette er å fjerne skillet mellom åndens og håndens arbeid (som DNA så vakkert sier det) i praksis!

Dette er bare mulig når monopolkapitalens diktatur er kastet på skraphaugen og sosialismen innfort!

samisk kultur

Samisk kultur er noe de fleste av oss vet svært lite om. Til tross for at samene har bodd i Norge i uminnelige tider, og fortsatt holder på sin egne, særpregede kultur, blir de i beste fall neglisjert, og som oftest motarbeidet. I de siste åra har samene kjempet intenst for å få skolebøker og undervisning på sitt eget språk, men hva gjør staten for å hjelpe dem? Jo, nå har Kirke- og Undervisningsdepartementet bestemt seg for å legge ned flyttsamenes skole i Karasjok. Dette har sin bakgrunn i at staten ønsker å utsette samene som eget folk, minoriteter er nemlig ikke lønnsomt! Som en følge av dette må en også ta livet av den samiske kulturen og flytte den inn på et museum, hvor den til nød kan vise den fram til turistene.

Disse forsøkene begynte allerede for flere hundre år siden, da Finnmark skulle kristnes. Samenes spesielle musikkform, joiken, ble f.eks. betraktet som synd. Det finnes eksempler på at folk ble

dømt til livsvarig fengsel for å ha en runeboom, en slags tromme som samene brukte, i huset. De kristne kunne altså ikke godta joiken, og det henger fortsatt igjen. Skolestyrene på de samiske skolene tillater f.eks. ikke joiking i sangtimene.

Men til tross for alle forsøk på å knekke samene som folk, og å ødelegge kulturen deres, har det ennå ikke lyktes. Den samiske kulturen lever ennå videre, gjennom musikken og brukskunsten, både blant flyttsamene og de bofaste. Den samiske gruppa Tanabreddens Ungdom har nylig spilt inn en LP med både joiker og andre former for sanger på samisk, på MAI. Den har etter mye om og men fått en del støtte fra kulturrådet, og den kommer antagelig ut i begynnelsen av juni. Vi håper at den vil få flere til å interessere seg for samisk musikk og kultur, og at det vil føre til at de får større støtte i sin kamp mot statens fornorskingspolitikk!

Rød Ungdom

•nytt

Hilsning til Albania

Sentralstyret i RØD UNGDOM har sendt det albanske ungdomsforbundet BRPSH sine varmeste gratulasjoner i forbindelse med slutføringen av jernbanelinjen ved

ELBASAN. Jernbanelinjen er fullt og helt bygget ved frivillig innsats fra den revolusjonære albanske ungdommens side. Den viser at den albanske ungdommen under partiet og kamerat Envers ledelse er en stor og viktig kraft. Seieren som er oppnådd er en inspirasjon for ungdommen verden over!

er jazz upolitisk ?

I intervjuet med oss i forrige nummer av Røde Garde er det en uttalelse vi er lite tilfreds med: »Dessuten mener vi at det er tull å si at jazzen må radikaliseres, og at musikerne for enhver pris må markere seg politisk gjennom musikken sin. Det viktigste er at musikken fungerer, og at de distanserer seg fra høyresida...»

Dette kan tolkes i retning av at vi mener jazz er »upolitisk» eller hevet over klasseinteresser. Det mener vi ikke. Vi mener at også

jazz-musikk har flere sider, men det viktige er å akseptere jazz som jazz og ikke forutsette at all musikk må være politisk agitasjonsmusikk. En må ikke vurdere jazz-musikk ut fra om den fungerer bra som kampmusikk. Jazz-musikere må ha rett å spille jazz. Det en kan og må kritisere, er måten de gjør det på, eller måten musikken fungerer i samfunnet. Følgende uttalelse fra tenor-saksofonisten Gato Barbieri tror vi dekker vår egen holdning: »Du kan

føre inn revolusjonen i din kunst, men du kan ikke lage revolusjon med kunst. Revolusjonen må komme gjennom politiske midler. Men kanskje kan musikken, hvis den er god nok, hjelpe mennesker til å begynne å forandre seg litt — begynne å forandre sin bevissthet slik at de kan forberede seg på å bevege seg i andre baner, politiske baner. Kanskje.»

Med kameratslig hilsen
Anders Johansson
Tor Marcussen

Vømmøl plata er kommet på MAI

MAIs første plate er nå klar for utgivelse. Den 23. april kommer Vømmøl Spelemannslag i handelen. RG 2/74 hadde et langt intervju med dem, så vi skal ikke gjenta noe av det vi sa da. Vi vil bare anbefale plata på det varmeste, for den er virkelig bra.

Vi oppfordrer musikkinteresserte til å skrive til Røde Garde med innlegg og meninger i forbindelse med musikkdebatten.
red.

skule. Og odelslova har til no gjeve gutane førerett til garden.

Kva krav meiner du det er rett å stille for unge kvinner i bygdene?

I tillegg til dei generelle krava frå jordbruket om høgre prisar, ferie m.m. må kvinnene reise sine særkrav. Då ein gard er minst to arbeidsplassar, må me krevje at han kastar av seg to skikkelige løner, og ikkje berre ei, slik som no. Andre viktige krav er sjukepengar og fødselspermisjon. Eit krav frå alle kvinner på landsbygda lyt vere: *Arbeidsplassar der folk vil bu!* Slik det er i dag lyt kvinner som ikkje sjølv har gard eller gifter seg til ein gard, reise bort for å få arbeid! Dei få andre arbeidsplassar som finst er i praksis reserverte for menn: sjåfør, vegvaktar ol.

»Venstres»-grupper som t.d. KUL hevdar at bøndene er ei reaksjonær klasse. Kva meiner du bør vere bøndene si rolle i kampen for sosialismen?

Det er klart at bøndene har objektiv interesse av sosialis-

men. For berre under sosialismen vil jordbruket verte den grunnleggjande næringa, og me vil då få ei svær utbygging av jordbruket med tanke på sjølbergjing. Under kapitalismen er jordbruket berre ein reserve av arbeidskraft for monopolkapitalen, difor vert gard etter gard lagt øyde. Men bøndene er ikkje sosialistar i dag, for dei sosialistiske ideane har aldri vore spreidde i stor målestokk mellom dei norske bøndene. Men det er ein raskt veksande kampvilje og aukande politisk medvit hjå bøndene. Særskilt gjeld dette faglege saker i kamp mot staten og bondemonopola og mot avfolkinga, så bøndene vil utan tvil kunne verte arbeidarklassen sin hovudallierte i kampen for sosialismen. Men det krev at ein alt no bygg ut ein sterk solidaritet mellom bøndene og arbeidarklassen. Me må hugse på at bøndene i stor grad er ein væpna klasse, så skulle det lukkast å mobilisere bøndene for reaksjonen, vil den sosialistiske revolusjonen neppe kunne sigre.

anne-mette steinsvik: arbeidsplassar der folk vil bu

Anne-Mette Steinsvik er 19 år og driv eit småbruk på Bjørke på Sunnmøre saman med mannen sin. Dei har 50 dekar dyrka mark og driv geitemjolkproduksjon.

Korleis er det for to unge som vil starte opp med jordbruk i dag?

Tyngste taket for oss vert å reise ny driftsbygning og vole våningshuset. Dette krev investeringar på fleire hundre tusen, med høge renter og avdrag kvart år. Andre problem eg kan nemne er at jordbruket i dag er bygd over med eit innflokt byråkrati, som ein lyt setje seg godt inn i for å kunne verje retten sin. Ingen kjem ubedd og fortel oss kva stonad og tilskot og skattelette me har krav på.

Elles kan det ofte vere leitt at me i så liten mon har høve til samvær med jamaldringar. Dette skuldast den sterke avfolkinga og den minkande lønsemda i jordbruket, som har teke modet frå mange ungdommar som soknar til bondeyrket.

Er undertrykkinga av kvinnene, og særleg unge kvinner, noko problem i bygdene?

Kvinnene har gjerne dobbeltarbeid, så dei oftast lyt ta del i både gardsarbeidet og gjere alt husstellet attåt. At det er ei skam for mannen å gjere «kjerringearbeid» er ein inngrodd tradisjon mange stader. Jentene kjem i andre rekkje når det gjeld utdanning. Det er til dømes få jenter som tek landbruks-

Røde Garde

Avisa til RØD UNGDOM

Postboks 2046
Grünerløkka
OSLO 5

Trykt i offset
hos a/s Duplotrykk,
Oslo 1974

adresse: